

()

« » « »

() « » ()

()

:

:

()
 () « » « »
 () « »

« » « »

در این بند تسهیلاتی برای گازرسانی و لوله‌کشی گاز و فاضلاب پیش‌بینی شده است که می‌تواند مثمرتر باشد.

« » « »

در این بند از لایحه بودجه به شرکت ملی گاز ایران اجازه داده شده با رعایت مواد (۱۳) و (۱۴) قانون برنامه چهارم توسعه مبلغ ۵۸۰,۰۰۰,۰۰۰ دلار برای خرید تجهیزات و لوله‌های خط انتقال گاز به شرق کشور و استان سیستان و بلوچستان با استفاده از تسهیلات فاینانس خارجی اقدام نماید.

: این بند از اهداف تعریف شده در طرح ساماندهی حمل و نقل و مصرف سوخت کشور، تهیه شده در مرکز پژوهش‌ها نیز بوده است و با توجه به حجم قاچاق فراورده‌های نفتی از این مناطق از هر نظر توجیه‌پذیر است ولی عدم تعریف یک زمان‌بندی برای اجرای کار از یک طرف و امکان عدم تأمین به موقع تسهیلات فاینانس، باعث طولانی شدن اجرای طرح و در نتیجه عدم امکان کنترل قاچاق سوخت در این منطقه خواهد شد.

. زمان‌بندی اتمام اجرای طرح حداکثر تا پایان برنامه چهارم توسعه منظور شود.

. در مورد تأمین منابع مالی، با تأمین فاینانس داخلی برای شرکت‌های مجری از محل بند «ن» تبصره «۲» (پاراگراف سوم) و با افزایش مبلغ سه میلیارد دلار به چهار و نیم میلیارد دلار، امکان تأمین منابع مالی این بند و بندهای مربوط به اصلاح پالایشگاه‌ها و ایجاد پالایشگاه میعانات گازی که در بندهای بعد توضیح داده خواهد شد را تأمین نمایند.

. « » « » در این اجزا به دولت اجازه افزایش آب بهای مشترکین خانگی شهری را برای مصارف بیش از الگوی مصرف و همچنین آب بهای مصارف غیرخانگی و خدمات دفع فاضلاب را داده است که مغایر با ماده (۳) قانون برنامه چهارم توسعه است. از طرف دیگر در جزء «۲» بند مذکور نیز اجازه افزایش هزینه‌های اشتراک انشعاب مشترکین را داده که باز هم مغایر با قانون است.

« »

- در بندهای «الف» و «ب» تبصره «۱۱» مسئولیت اجرای موارد مذکور، مشخص نشده است که لازم بود به صراحت بیان شود.

« » « »

: به منظور تسریع در برق‌دار کردن چاه‌های کشاورزی پیشنهاد می‌شود وزارت نیرو به عنوان دستگاه اجرایی، ردیف‌های ۵۰۳۸۰۷ و ۵۰۳۸۱۱ تعیین شود. لذا پیشنهاد می‌شود متن زیر جایگزین اجزاء «۷» و «۸» بند «ب» تبصره «۱۱» گردد.

به وزارت نیرو اجازه داده می‌شود پس از مبادله موافقتنامه با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور از محل اعتبارات ردیف‌های ۵۰۳۸۰۷ و ۵۰۳۸۱۱ این قانون، برای اجرای طرح‌های برق‌دار کردن حداقل ۶,۰۰۰ چاه آب که در فاصله ۳ کیلومتری خطوط بیست کیلو ولت موجود است، اقدام کند.

« » « »

در این بند یک مجوز و دو تکلیف برای دولت مشخص شده است که به شرح زیر قابل توجه است:

• مجوز صادرات و معاوضه حداکثر ۴ میلیارد دلار نفت خام برای واردات بنزین مورد نیاز کشور:

:پیش‌بینی می‌شود در سال ۱۳۸۵ واردات نفت گاز هم اتفاق بیافتد.

: واردات نفت گاز نیز در این مجوز منظور شود.

« » « » « »

شرکت ملی نفت ایران مکلف شده است که با رعایت ضوابط اقتصاد مهندسی پالایش و بند «ه» تبصره «۲» مندرج در لایحه (موضوع استفاده از تسهیلات فاینانس خارجی) نسبت به اجرای بهینه‌سازی و بازسازی پالایشگاه‌ها با هدف افزایش تولید روزانه بنزین معادل بیست میلیون لیتر و با هزینه ۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ دلار اقدام کند.

: در رابطه با تکلیف فوق مطالب زیر قابل توجه است:

- این حکم در اجزای ۱ و ۲ بند «خ» قانون بودجه سال ۱۳۸۴ نیز با همین انشاء آمده است که حالت کلی داشته و این نوع احکام ضمانت اجرایی کمتری دارد:

- در این حکم، پالایشگاه‌های خاصی عنوان نشده است و با مبلغ مشخص شده نیز نمی‌شود همه پالایشگاه‌ها را بهینه و بازسازی کرد؛

- زمانبندی اجرای کار تعریف نشده و مشخص نیست که در چه مدت و با چه روند زمانبندی باید به نتیجه نهایی رسید؛

- هدف افزایش تولید روزانه بیست میلیون لیتر بنزین نیز اولاً دارای زمانبندی نبوده و ثانیاً بهتر بود به جای هدف افزایش تولید بنزین، کاهش ۲۰ میلیون لیتر نفت کوره و تبدیل آن به فراورده‌های با ارزش افزوده با اولویت بنزین، نفت گاز و گاز مایع (LPG) هدف‌گذاری می‌شد.

- شرط استفاده از تسهیلات فاینانس خارجی اصلی‌ترین گره کور اجرایی خواهد بود و باعث می‌شود زمان زیادی برای یافتن فاینانس خارجی مصروف گردد.

در جهت شفاف کردن و اجرایی کردن هدف این جزء از بند «د» تبصره «۱۱» پیشنهادهای زیر ارائه می‌شود:

۱. این طرح با هدف بهینه‌سازی پالایشگاه‌های اراک و اصفهان خلاصه شود؛

۲. زمان‌بندی پایان اجرا و بهره‌برداری از آن‌ها سال ۱۳۸۷ منظور شود

۳. با توجه به حجم مالی مورد نیاز هر یک از دو پالایشگاه مذکور که به ترتیب ۱,۱۸۹ و ۱,۶۶۱ میلیون دلار (جمعاً ۲/۸۵ میلیون دلار) می‌باشد، اولاً حجم مالی اختصاص داده شده از ۲/۵۵ میلیارد دلار به ۲/۸۵ میلیارد دلار افزایش داده شود و ثانیاً فقط دو پالایشگاه اراک و اصفهان هدف حکم این جزء از بند «د» تبصره «۱۱» قرار گیرد.

۴. استفاده از تسهیلات فاینانس خارجی که در بند «ه» تبصره «۲» عنوان شده است در طرح‌هایی که نیاز به سرعت اجرایی دارد، باعث‌کنندگی در اجرا شده و عملاً

زمان به نتیجه نهایی رسیدن طرح را طولانی خواهد کرد. لذا پیشنهاد می‌شود، همان‌طور که در پیشنهاد برای بند «خ» تبصره «۲» پیشنهاد شد مبلغ مندرج در پاراگراف سوم بند «ز» تبصره «۲» را از ۳ میلیارد دلار به ۴/۵ میلیارد دلار افزایش داده و یک و نیم میلیارد دلار به سهمیه اجرای طرح‌های این جزء و جزء «۲» از بند «د» تبصره «۱۱» و بند «خ» تبصره «۲» اختصاص داده شود و بانک صنعت و معدن به عنوان بانک عامل، تأمین فاینانس طرح‌های فوق را عهده‌دار شود.

در صورتی‌که انجام پیشنهاد فوق امکان‌پذیر نباشد، پیشنهاد می‌شود، ۵۰۰ میلیون دلار به صورت فوق تأمین شود و یک میلیارد دلار نیز از مجوز واردات بنزین کاسته شود و به این مورد اختصاص یابد. با اجرای طرح‌های اصلاح دو پالایشگاه فوق جمعاً بیش از ۱۸ میلیون لیتر از تولید نفت کوره کاسته شده و در مجموع روزانه حدود ۲۳/۵ میلیون لیتر بر تولید بنزین، بیش از ۲/۲ میلیون لیتر بر تولید نفت گاز، نزدیک به ۳ میلیون لیتر بر تولید LPG (گاز مایع) و سایر فراورده‌های با ارزش افزوده بالا افزوده خواهد شد، ضمن این‌که کیفیت فراورده‌ها نیز در حد استانداردهای امروز اروپا خواهد شد.

« » « » « »

اجرای طرح احداث سه پالایشگاه میعانات گازی جمعاً با ظرفیت ۳۶۰ هزار بشکه در روز باعث تولید روزانه نزدیک به ۳۳ میلیون لیتر بنزین، بیش از ۱۹/۷ میلیون لیتر نفت گاز، بیش از ۲/۴ میلیون لیتر گاز مایع (LPG) و بیش از ۲/۴ میلیون لیتر سوخت سنگین جت (که همگی دارای ارزش افزوده بالا و با کیفیت استاندارد روز اروپا هستند) خواهد شد.

لذا سرعت در اجرای احداث این پالایشگاه و اصلاح پالایشگاه‌های جزء «۱» این بند از تبصره «۱۱» می‌تواند ضمن تأمین فراورده‌های مورد نیاز، کشور را برای

سال‌ها از واردات بی‌نیاز کرده و بخش زیادی نیز به خارج صادر نماید، با این توصیف حکم به رعایت بند «ه» تبصره «۲» لایحه (موضوع استفاده از تسهیلات فاینانس خارجی)، در این مورد نیز به طور قطع باعث تأخیر طولانی در اجرا خواهد شد. زمانبندی اتمام اجرا و شروع بهره‌برداری از این طرح نیز باید پایان سال ۱۳۸۷ منظور شود.

تأمین منابع مالی اجرای طرح مذکور نیز براساس پیشنهادی که در بالا برای پالایشگاه‌های اراک و اصفهان داده شده است، اقدام نمایند.

« » « » « »

اجرای احکام این بندها می‌تواند در کاهش مصرف فراورده‌های نفتی به خصوص نفت سفید، نفت گاز، گاز مایع (LPG) و بنزین اثر مثبتی داشته باشد.

« » « » « »

دولت این بندها را براساس مجوزی که در تبصره «۴» ماده (۳) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی دارد، در لایحه بودجه سال ۱۳۸۵ پیشنهاد داده است که البته باید الگوی مصرف برق در بخش خانگی و همچنین نحوه محاسبات تصاعدی مصرف گاز تعیین شود.

« » « » « »

در مقدمه بند «ه» عبارت «حق مالکیت دولت بر منابع نفت و گاز کشور به دولت اجازه داده می‌شود...» مطابق ماده ۲ قانون نفت مصوب ۱۳۶۶/۷/۹ و براساس اصل

۴۵ قانون اساسی «اعمال حق حاکمیت و مالکیت نسبت به منابع و تأسیسات نفتی متعلق به حکومت اسلامی است که براساس مقررات و اختیارات مصرح این قانون به عهده وزارت نفت می‌باشد...».

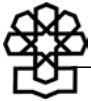
« »

در این جزء عبارت قابل بحث وجود دارد:

• عبارت «نفت خام تولیدی از میدان‌های نفتی ایران توسط آن شرکت و شرکت‌های تابعه و وابسته به آن و نیز نفت خام تولیدی ناشی از عملیات نفتی و پیمانکاران طرف قرارداد با آن‌ها...» دارای ابهاماتی به شرح ذیل است.

• از آن‌جا که پس از پیروزی انقلاب اسلامی تاکنون تولید نفت منحصرراً در اختیار شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های تولیدی آن (شرکت ملی مناطق نفت‌خیز جنوب، شرکت نفت فلات قاره ایران و شرکت مناطق مرکزی) بوده و می‌باشد آوردن چنین عبارتی در لایحه بودجه ممکن است به‌عنوان تغییری در سیاست مملکت تفسیر گردیده و شرکت‌های دیگر تابعه و وابسته به شرکت ملی نفت ایران نیز برای خود مجوز تولید قائل شوند. به نظر می‌رسد که اصلح آن باشد که یا تنها نام شرکت ملی نفت ایران ذکر گردد و یا نام چند شرکت تولیدی دیگر (مذکور در فوق) نیز ذکر گردیده و مجوز منحصر به آن باشد.

• عبارت نفت خام تولیدی ناشی از عملیات نفتی پیمانکاران طرف قرارداد با آن‌ها نیز دو اشکال دارد. اولاً در قراردادهای منعقد شده پس از انقلاب تا این زمان عملیات نفت خام از اختیارات مطلقه شرکت ملی نفت ایران (شرکت‌های تولیدی) می‌باشد و اگر در موارد استثنایی نیز پیمانکار برای مدتی محدود عملیات تولید را به عهده گرفته این امر به وکالت از سوی شرکت ملی نفت ایران و تحت نظر و دستور این شرکت انجام شده است. لذا ذکر این عبارت ضرورتی نداشته و بلکه ایراد هم دارد زیرا می‌تواند موجب

تفسیر به مجوز داشتن جهت واگذاری تولید به پیمانکاران گردد. ثانیاً عنوان طرف قرارداد با آن‌ها، شامل پیمانکاران فرعی کلیه شرکت‌های فرعی و وابسته و تابعه نیز می‌گردد. لذا پیشنهاد می‌شود که این بخش از عبارت کلاً حذف گردد.

• در این جزء به دفعات صحبت از «ارزش نفت خام تولیدی» شده است و بالاخص در پاراگراف دوم اشاره به تعیین سهم، به تفکیک میادین و در پاراگراف چهارم اشاره به نفت خام تحویلی به پالایشگاه‌ها گردیده است. از آنجا که نفت خام صادراتی ایران قریب به اتفاق (با یکی دو مورد استثناء) مخلوط است لذا ارزش نفت خام در مواد اولیه صادراتی (که برای هر یک از مخلوط‌ها متفاوت است) مستقیماً قابل استفاده برای نفت خام خاص میادین نفتی نبوده و می‌بایست رابطه‌ای (مانند فرمول‌های فروش که حاوی یک نفت شاخص و پارامترهای تغییر قیمت براساس درجه سبکی و میزان گوگرد... می‌باشد) تعیین گردد و یا کلمه ارزش تبدیل «ارزش مفروض» یا واژه دیگری که نشان دهنده مجازی بودن آن گردد بکار گرفته شود. نفت خام تحویلی به پالایشگاه‌ها نیز برحسب پالایشگاه متفاوت بوده و اکثراً با هیچ‌یک از انواع نفت خام صادراتی یکسان نمی‌باشند. به‌عنوان مثال نفت تحویلی به پالایشگاه آبادان به مراتب سنگین‌تر از سایر پالایشگاه‌ها (و در نتیجه ارزان‌تر) می‌باشد. بالاخره باید در نظر داشت که قیمت نفت صادراتی شامل مخارج انتقال آن به پایانه خدمات فروش و سرمایه‌گذاری برای پایانه و تأسیسات مربوط نیز می‌باشد.

• در جزء «۱» بند «ه» تبصره «۱۱» سهم شرکت ملی نفت ایران ۶٪ ارزش نفت خام تولیدی به عنوان سهم خالص آن تعیین شده است.

در ردیف ۲۲۰,۰۰۰ پیوست ۲ لایحه بودجه سال ۱۳۸۵ درآمد جاری این شرکت ۶۳۰,۸۳۸,۵۱۸,۰۰۰ هزار ریال پیشنهاد شده است ولی با توجه به کل درآمد جاری این شرکت در قانون بودجه سال ۱۳۸۴ (از اصلاحیه یا متمم تصویب شده احتمالی اطلاعاتی در دست نیست) یعنی رقم ۴۲۷,۶۷۹,۰۱۳,۰۰۰ هزار ریال ۴۷/۵ درصد رشد

نشان می‌دهد، همچنین جمع کل هزینه جاری شرکت مذکور در قانون بودجه سال ۱۳۸۴ (اطلاعی از وجود اصلاحیه احتمالی نیست) مبلغ ۲۵۵,۴۷۳,۴۹۰,۰۰۰ هزار ریال بوده که در لایحه سال ۱۳۸۵ به مبلغ ۵۴۲,۵۰۷,۰۰۹,۰۰۰ ریال افزایش داده شده است که دارای رشدی معادل ۵۲/۶۲ درصد در هزینه‌ها می‌باشد.

« »

این جزء ناظر بر لزوم بازپرداخت تعهدات سرمایه‌ای شرکت ملی نفت ایران (از جمله طرح‌های بیع متقابل که به موجب قوانین مربوط، قبل و بعد از اجرای این قانون ایجاد شده و یا می‌شود). از محل منابع داخلی شرکت ملی نفت ایران است. در این جزء نیز دو نکته مهم وجود دارد:

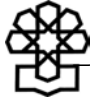
- عبارت این جزء تأیید و مجوزی است برای انعقاد قرارداد بیع متقابل در آینده، که با موضع فعلی بسیاری از مسئولین تفاوت دارد و لذا بهتر است برای آینده، این امر مقید به قیدی (مثلاً تصویب مجلس شورای اسلامی) یا بدون ذکر بیع متقابل ولی مقید به تصویب مجلس شود.

« »

تبصره «۱۳» و بندها و اجزای آن نیز تقریباً با هدف‌های «طرح جامع حمل و نقل و سوخت کشور» تهیه شده در مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی مطابقت دارد ولی در بعضی موارد ابهاماتی به شرح زیر وجود دارد:

« » « »

منابعی به شرح زیر در ردیف‌های درآمدی منظور شده است که جهت هزینه به ردیف

اعتباری ۵۰۳۸۲۷ مندرج در قسمت چهارم لایحه ارجاع شده است. در این رابطه مجموع منابع با مبلغ مندرج در ردیف ۵۰۳۸۲۷ همخوانی ندارد.

- ردیف درآمدی ۱۶۰۱۱۳ قسمت سوم لایحه معادل ۹,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

- ردیف درآمدی ۱۴۰۱۱۹ قسمت سوم لایحه معادل ۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال

- ۲۰ درصد درآمد موضوع بند «ب» تبصره «۱۷» لایحه (۲۰ درصد ردیف

۱۴۰۱۱۴) معادل ۱۲۵,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (۲۰ درصد مبلغ ۶۲۵ میلیارد ریال) جمع

منابع سه ردیف فوق مبلغ ۹,۱۳۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال خواهد شد در حالی که اعتبار

ردیف ۵۰۳۸۲۷ مندرج در قسمت چهارم لایحه معادل ۴,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال است.

با توجه به موارد فوق ۵,۱۳۰ میلیارد ریال منابع پیش‌بینی شده است که در ردیف‌های

اعتباری وجود ندارد.

« » « »

در این بند، پیش‌بینی شده است که پس از توسعه حمل و نقل عمومی درون شهری و افزایش سهم خودروهای دوگانه سوز، در صورت لزوم، با تصویب شورای اقتصاد نسبت به سهمیه‌بندی بنزین و تعیین قیمت مناسب برای بنزین مازاد بر سهمیه تعیین شده اقدام کند.

: اولاً حجم توسعه حمل و نقل عمومی درون شهری و افزایش سهم خودروهای دوگانه سوز در این بند مشخص نیست. اگر توسعه حمل و نقل عمومی براساس بند «۳» ماده (۳۰) قانون برنامه چهارم فرض شود، اجرای این بند مغایر با قانون برنامه چهارم خواهد بود.

ثانیاً افزایش قیمت بنزین یا هر فراورده نفتی دیگر برخلاف حکم ماده (۳) قانون برنامه چهارم توسعه است.

ثالثاً به نظر این مرکز تنها راه کنترل مصرف بنزین، فعال شدن کارت هوشمند

سوخت و توزیع سوخت از طریق آن و استخراج آمار تعداد وسایط نقلیه بنزین سوز (یا گازوئیل سوز) و مصرف هر یک از آنها می‌باشد تا در صورتی که باز هم آمار مستخرجه نشان از مصرف بنزین به روال جاری داشته باشد، سهمیه‌بندی را برای توزیع آن اعمال کرد.

جمله «تعیین قیمت مناسب برای بنزین مازاد بر سهمیه تعیین شده» از این بند حذف شود.

در طرح ساماندهی حمل و نقل و مصرف سوخت کشور، موضوع مبارزه با قاچاق فراورده‌های نفتی به خصوص بنزین و نفت گاز دیده شده بود و با پیشنهاد جرائم مناسب، سعی شده ریسک قاچاق این محصولات افزایش یابد. در بحث‌هایی هم که در زمان تدوین بودجه با مسئولین سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و سپس در حضور معاون اول محترم ریاست جمهور انجام می‌شد، قرار بود موضوع مبارزه با قاچاق در لایحه بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور ملحوظ شود ولی همان‌طور که مشاهده می‌گردد به این مورد اشاره‌ای نشده است.

به طور قطع و یقین اگر قوانین سخت‌گیرانه‌ای در رابطه با قاچاق فراورده‌های نفتی، همزمان با اعمال کارت هوشمند وجود نداشته باشد، قابلیت‌های این تکنولوژی نیز نخواهد توانست بر مصرف سوخت اثر بگذارد و سیاست‌های کنترل منطقی مصرف بنزین و نفت گاز با شکست روبه‌رو خواهد شد.

شاید بتوان در سال آینده لایحه یا طرح جداگانه‌ای برای مبارزه با قاچاق فراورده‌های نفتی به مجلس تقدیم کرد ولی مسلماً با تأخیر زیاد تصویب و ابلاغ خواهد شد و موضوع قاچاق که روز به روز بر ابعاد آن به‌خصوص در استان‌های مرزی افزوده می‌شود، به یک فرهنگ و یک حق، تبدیل خواهد شد.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، با همین زمینه فکری و در جهت

جلوگیری هر چه سریعتر از گسترش قاچاق مواد نفتی، درخواست داشت که برای تسریع در امکان اعمال کنترل این مورد نیز در لایحه بودجه دیده شود، لذا در اینجا پیشنهاد می‌شود، موارد زیر در تبصره «۱۳» در بند جداگانه‌ای آورده شود و یا با یک تبصره جداگانه موضوع به صورت قوی‌تر به تصویب مجلس محترم برسد.

« »

از تاریخ ۱۳۸۵/۲/۱ توزیع بنزین، گازوئیل و گاز به وسایط نقلیه فقط با کارت هوشمند و براساس قیمت و سهمیه‌ای که از آن تاریخ و در مقاطع مورد نظر اعلام خواهد شد، مجاز خواهد بود و توزیع خارج از کنترل کارت هوشمند ممنوع است و در صورت تخلف، مسئول واحد توزیع‌کننده ملزم به پرداخت ۵ برابر قیمت مقدار سوخت توزیع شده خارج از سیستم کارت هوشمند به نرخ روز در بازار خلیج فارس و در صورت تکرار، هر بار ۱۰ برابر قیمت مقدار سوخت توزیع شده خارج از سیستم کارت هوشمند به نرخ مذکور خواهد بود.

. جرائم منظور در این ماده بالمناصفه از مالک و مأمور جایگاه توزیع (کشیک و وقت توزیع کننده) اخذ خواهد شد.

. شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران مکلف است عرضه سوخت را از مبادی عرضه در پالایشگاه‌ها، مناطق و نواحی پخش تا جایگاه توزیع با کارت هوشمند عرضه کلان سوخت و با استفاده از تانکرهای حمل و نقل مجهز به کنتورهای دیجیتال به جایگاه‌های توزیع تحویل دهد.

. قاچاق کلیه فراورده‌های نفتی، اخلال در نظام اقتصادی، اجتماعی و ... کشور محسوب می‌شود و مرتکب قاچاق ملزم به پرداخت جریمه‌ای معادل ۱۰ برابر قیمت مقدار سوخت قاچاق شده به نرخ روز در بازار خلیج فارس خواهد بود.

. فروش فراورده‌های اصلی نفت (گاز مایع، بنزین، نفت سفید، نفت گاز و نفت کوره)،

در خارج از شبکه رسمی و قانونی طرف قرارداد شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران، اقدام به قاچاق محسوب می‌شود.

حق‌الکشف قاچاق فراورده‌های نفتی به قیمت فروش بنزین در داخل کشور، به کشف‌کننده آن پرداخت خواهد شد.

درآمد حاصل از اخذ جرائم مواد بند «ط» و جزء ۲ این بند به حساب خزانه‌داری کل واریز و جهت بهبود وضعیت معاش ساکنین محروم مناطق سیستان و بلوچستان، هرمزگان، خراسان جنوبی، نقاط مرزی خراسان شمالی، رضوی و آذربایجان غربی و پرداخت حق‌الکشف تبصره «۱» ماده (۴) این قانون هزینه خواهد شد.

حمل غیرمجاز فراورده‌های اصلی نفت توسط وسایل نقلیه مخصوص حمل فراورده‌های نفتی، بیش از ظرفیت کارخانه‌ای استاندارد مخزن سوخت وسیله نقلیه مذکور، اقدام به قاچاق محسوب شده و راننده آن برای بار اول به پرداخت جریمه پیش‌بینی شده در ماده جزء ۳ بند «ط» این تبصره محکوم شده و برای بار دوم علاوه بر مبلغ مذکور شش ماه و برای بار سوم علاوه بر پرداخت جریمه مذکور به دو سال محرومیت از رانندگی و ابطال گواهینامه رانندگی محکوم شده و برای اخذ گواهینامه رانندگی جدید ملزم به گذراندن مراحل امتحان و ارائه تعهد رسمی مبنی بر عدم ارتکاب به حمل غیرمجاز خواهد بود و پس از این دوره در صورت تکرار، علاوه بر جریمه نقدی ماده جزء ۳ بند «ط» این تبصره برای همیشه از رانندگی با هر وسیله نقلیه محروم خواهد شد.

تعویض باک استاندارد وسایط نقلیه به ظرفیت بیش از باکی که توسط کارخانه سازنده روی وسیله نقلیه نصب گردیده است و همچنین تعبیه و جاسازی مخزن اضافی تحت هر عنوان مبادرت به قاچاق محسوب می‌شود و مشمول جرائم مندرج در جزء ۶ این بند می‌باشد. راهنمایی و رانندگی، نیروی انتظامی و پلیس راه موظف به جمع‌آوری باک‌های غیرمجاز می‌باشد.

تبدیل و امتزاج فراورده‌های نفتی یارانه‌ای با فراورده‌های غیریارانه‌ای تحت عنوان قیر، روغن موتور، بعضی از حلال‌های نفتی، شوینده و امثال آن اقدام به قاچاق محسوب و مشمول جرائم جزء «۶» این بند می‌باشد.

کارت هوشمند مخصوص دریافت سوخت برای وسیله نقلیه‌ای است که مشخصات آن در کارت درج شده است، لذا خرید و فروش کارت هوشمند و استفاده از کارت وسایط نقلیه دیگر قاچاق محسوب می‌شود.

هرگونه جعل یا دریافت کارت هوشمند با ارائه مدارک جعلی و همچنین دریافت بیش از یک کارت برای هر وسیله نقلیه، جعل اسناد دولتی محسوب می‌گردد.

جعل یا سواستفاده از بارنامه، حواله، پلمپ‌های شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران و بارنامه‌های سازمان حمل و نقل و پایانه‌های کشور اقدام به قاچاق محسوب می‌شود. در این گونه موارد علاوه بر راننده حمل محموله، مباشرین امر نیز مجرم شناخته می‌شوند و جرائم جزء «۶» این بند در مورد آن‌ها اعمال می‌گردد.

شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران علیه افراد یا شرکت‌هایی که مبادرت به امر قاچاق سوخت می‌کنند و یا اقدام به فروش سوخت در خارج از شبکه رسمی و قانونی طرف قرارداد خود می‌نمایند، رأساً شاکی شناخته می‌شوند.

برای نحوه تشخیص شروع به قاچاق فراورده‌های نفتی، دستورالعمل‌های توزیع فراورده‌های نفتی شرکت ملی پخش فراورده‌های نفتی ایران ملاک عمل خواهد بود.

:

: درباره لایحه بودجه سال ۱۳۸۵ کل کشور (۱۹): پیشنهادهایی در مورد بند «م» و «خ» تبصره (۲)، بند «ط» تبصره (۶) و تبصره‌های (۱۱ و ۱۳)

: مطالعات زیربنایی

: محمدرضا محمدخانی

: محمدحسن معادی رودسری، ایرج مهرآزما

:

: کمیسیون انرژی

:

:

۱. لایحه بودجه سال ۱۳۸۵.

۲. قانون بودجه سال ۱۳۸۴.